

Kundalíní jóga

Ted' si pohovoříme o Kundalíní józe a o roli Kundalíní v duchovní seberealizaci člověka.

Na začátku podotýkám, že na Cestě jógy (nebo, což je to samé, — náboženství) můžeme vyčlenit tři směry práce na sobě: intelektový, etický a psychoenergetický. Ony mají na zřeteli:

— Prostudování a správné pochopení Cíle duchovních úsilí a způsobů Jeho dosažení.

— Etickou sebekorekci.

— Přímou přeměnu sama sebe jako duše (nebo, což je to samé, vědomí) — kvůli svému sblížování v úrovni zjemnělosti s Prvotním Vědomím: vždyť Prvotní Vědomí je Nejjemnější Část Absolutna! A také — růst velikosti sebe (jako vědomí).

Tohle všechno je nezbytné. Není možné dosáhnout úplné duchovní seberealizace bez osvojení všeho právě vyjmenovaného.

Při tom zdůrazňuji, že k úplnému vítězství je zapotřebí vysoká úroveň takzvané *osobní síly*, tj. síly vědomí. A tu určuje především rozměr individuálního vědomí. Nu a k tomu, pochopitelně, ještě i umění aktivně působit, ovládat dovednosti mimotělesné práce.

Také je velice důležité pochopit, že hodnotné jsou pouze rozměry a síla takového vědomí, které je očištěné od veškeré, za prvé, hrubosti, a za druhé, egocentričnosti.

Už jsme hodně mluvili, jak v našich knihách, tak i v předchozích besedách, o tom, že údělem hrubých lidí, ovládaných násilností a agresivitou, žijících ve stavu rozčilenosti, je peklo, «smetiště» Evoluce Vesmírného Vědomí.

A co se týče egocentrismu, vždyť přece lidé ovládaní egocentrismem ani nejsou schopni vlít se do Stvořitele a rozplynout se v Něm: silně projevené vlastní «já» tomu bude nutně bránit: Splynutím s Bohem je myšleno to, že zůstává pouze jedno Jeho «Já» — «Já» STVOŘITELE; druhé maličké, ale «nafouklé» «já» je tady... nepatřičné!

... V knize *Ekopsychologie* jsme probírali stupně duchovní Cesty, které vyznačil starověký mudrc Pataňdžali. Obsahují rady na očištění mysli, těla a vědomí, pro práci na ovládnutí svých indrijí, (tj. «chapadel» orgánů smyslů a mysli, kterými se dotýkáme těch či oněch objektů), a také v oblasti vzájemného působení s Prvotním Vědomím.

O principech duchovního zdokonalování se také můžete velice mnoho dozvědět v naší knize *Классика духовной философии и современность [Klasika duchovní filozofie a současnost]*. Zejména jsou v ní podrobně vyložena Učení Ježíše Krista, Krišny, Bábadžího, Juana Matuse, Satja Sáí, a uvedeny základní etické principy Učení Gautamy Buddhy a islámu.

Jedním z nejdůležitějších pravidel pro úspěšné pokračování po duchovní Cestě je takzvané nezabíjené stravování — z čistě etické motivace. Tím je myšleno kategorické odmítnutí požívání jídel, připravených z těl jakýchkoli zvířat.

* * *

Je velice důležité — ještě předtím, nežli začneme provádět jakékoliv duchovní praktiky pod vedením toho či onoho učitele, — vypořádat se hned zpočátku s tím, co vlastně od nás chce Bůh, který nás poslal ke zdokonalování na tuto planetu. Jenom tak se můžeme uchránit před upadnutím do některé ze zaostalých sekt, které mrzačí své adepty.

A potom, když už jsme se seznámili se záměrem našeho Stvořitele ve vztahu k nám, když jsme naplno přijali Jím předkládané etické principy vzájemných vztahů s Ním, a také se všemi bytostmi, — potom už můžeme začít stabilní přeměnu sama sebe v psychoenergetické součásti duchovní Cesty.

Tato práce začíná očišťováním a rozvíjením energostruktur, uložených uvnitř těla. Daná etapa se nazývá *rádžajógou*. Používají se tu takové metody, jako pránajámy, mantry, práce s obraznými představami. Jsou podrobně popsány v knize *Ekopsychologie* a ukázány v našich předchozích filmech.

Velice důležité je, že dané filmy umožňují zejména správně zregulovat svoji emoční sféru. Vždyť právě v čakrách se generují naše emoce. A emoce jsou stavy vědomí. Přičemž to, v jakých stavech jsme si přivykli žít na Zemi, — předurčuje naši budoucnost po odloučení od materiálního těla.

Takže návyk na hrubé stavy nás předurčuje k peklu.

A návyk na jemné stavy něžné starostlivé lásky — zajišťuje ráj.

Zároveň upozorňuji na to, jak velký význam tomu přikládal ve Svém Učení Ježíš Kristus! O tom se můžete podrobně dočíst také v obou mnou uvedených knihách.

A přitom rajský stav duše (ještě ho také nazýváme sattvickým) — ať už mezi vtěleními nebo také i v daném vtělení — je právě tou «startovní plošinou», ze které je možné začít postup po «cílové rovince»: k přímému poznání Stvořitele v Jeho Příbytku a poté Splynutí s Ním.

A vystupovat do nich — abychom tam pracovali — můžeme pouze z energostruktur organismu dotažených až na jejich úroveň čistoty a zjemnělosti. A vycházet do nich — abychom tam pracovali — je možné jen z energostruktur organismu, přivedených na jejich úroveň čistoty a zjemnělosti. Z energeticky znečištěného těla můžeme vycházet jen do hrubých vrstev — pekelných nebo jim blízkých.

* * *

Takže po tom, jakmile jsou čakry a základní meridiány vyčištěny a «roztaženy» v mezích těla, a je také osvojen stabilní pobyt v čakře anáhatě, — můžeme přistoupit k práci v rámci závěrečné velké etapy Cesty — k buddhijóze, tj., rozvíjení sebe v měřítkách, nesrovnatelně převyšujících rozměry fyzického těla.

První kroky v tom bychom měli udělat v následujících směrech:

Za prvé: Rozvíjení sebe jako duchovního srdce. Zdůrazňuji, že přímo poznávat Boha nemůžeme jinak, nežli ohromným a zjemnělým duchovním srdcem; jiná možnost neexistuje.

Za druhé: Vytvoření dharmakáji — v doslovném překladu — «těla Cesty».

Za třetí: Osvojení Nirvánického stavu Nirodhi prostřednictvím meditace *totální recipocita*. To je ta univerzální technika, která umožňuje vědomí, «přerostlému» jeho materiální obal (tj., tělo), vcházet do Splynutí s Vědomími Svatého Ducha a Stvořitele. (Mimochodem, jestliže provedeme porovnání s

materiály Školy Juana Matuse, popsanými Carlosem Castanedou, zjistíme, že se tam používala analogická metoda, nazývaná «vlnou nakata»).

Za čtvrté: Poznání všech základních eónů, tj., vrstev mnohorozměrného Univerza a «zabydlování» nejjemnějších z nich. (Schéma, umožňující nejuspěšněji zkoumat tyto vrstvy, bylo poprvé publikováno v řadě našich knih, včetně *Ekopsychologie*).

* * *

Rozvíjení čakr za hranicemi fyzického těla umožňuje kupříkladu zformovat dharmakáju. Taková přeměna čakr se uskutečňuje cestou jejich rozšiřování z těla, konkrétně, metodou rozpínání jejich stěn zevnitř.

Dharmakája se staví v podobě «sloupu» vzájemně propojených čakr. Z nich se čtyři vrchní částečně nacházejí v těle, a tři spodní prodlužují tento «sloup» do prostoru dozadu a dolů od těla.

Rozvinutá dharmakája představuje strukturu mnohakilometrových rozměrů. A z toho začne být pochopitelné, že «dorůst» vědomím do takových rozměrů je možné pouze po rocích úporné práce. A přesněji — pokud tomu zasvětime celý svůj život (počínaje, pochopitelně, ne od dětských let, ale od zralého věku).

A navíc, je žádoucí, aby každý vytvořil ne jednu, ale dvě dharmakáji: pravou a levou...

... A obecně, dharmakájou bychom mohli nazvat i jednodušší strukturu, vytvořenou na podkladě pouze jedné, i když hlavní, čakry — anáhaty. Mluvím o duchovním srdci, rozvinutém do rozměrů mnohem převyšujících materiální tělo. A to je velice skvělé! Právě a jedině tento směr rozvoje umožňuje se rychle přiblížit stavem duše — k Prvotnímu Vědomí.

Ale dharmakáji, zkonstruované zpočátku na podkladě duchovního srdce, a poté i z celého komplexu čakr (jak jsem o tom právě mluvil), zabezpečí unikátní možnost už přímo teď důkladně přistoupit ke Splynutí s Prvotním Vědomím v Jeho Příbytku.

Co pro to musíme udělat? Je třeba ocitnout se duchovním srdcem (s aktivně fungujícíma rukama vědomí) — pod múladharami dvou dharmakáj... A pak... nejjednodušší činnosti vedou k tomu, že si takovým způsobem otevíráme možnost vnímání Prvotního Vědomí v tom prostoru, kde se nachází naše vlastní tělo, to znamená, v nejpohodlnější situaci pro nás: ne *tam*, ale přímo *tady*. Tělesné buňky se přitom maximálně zaplňují Jím, zbožstvují se, získávají postupně Nesmrtelnost...

A za tím snadno následuje osvojení meditací «Chrám», «Dva Chrámy»...

* * *

Právě tak se člověk postupně přeměňuje (pochopitelně, pokud se rozvíjí ve všech probíraných směrech) — najednou z obyčejného lidského vtělení — v Mesiáše, Avatára: vtěleného Představitele Stvořitele.

Ale pro to, aby se všechno tohle mohlo stát, musí mít adept už dost velkou zkušenost pozitivní evoluce nejen v tomto, ale i v předchozích vtěleních. Přítomnost takové zkušenosti se odráží v jeho mnohorozměrném organizmu v nahromadění toho Átmického (tj., zjemnělého do Božské úrovně) potenciálu vědomí, který se označuje termínem *Kundalíní*.

Ukazuje se, že při každém novém vtělení pozitivně se rozvíjejícího člověka nedochází k zavedení do nového těla veškeré nahromaděné energie duše, ale jen její nepatrné části, označované termínem *dživa*. A všechno ostatní — to nejcennější — «se skladuje» — řečeno počítačovým jazykem — v «komprimované» formě v této unikátní «pokladničce».

«Pokladnička» Kundalíní tvarem připomíná ohromnou vzdušnou kouli protaženou do téměř cylindrické formy, která může mít rozměry, vyčíslitelné mnoha kilometry.

Tudíž jsou absolutně nesprávné názory o tom, že se Kundalíní nachází v kostrči nebo v čakře múladháře. Ne: ona je uschovaná daleko za hranicemi fyzického těla, ale je s ním spojena zvláštním kanálem, připojeným vepředu ke spodní části múladháry.

* * *

Vědomí disponuje schopností kvantitativního růstu. energii pro takový růst získáváme především z obyčejného jídla, které jíme.

Na tom, čím se konkrétně živíme, a také na tom, v jakých emočních stavech žijeme, — závisí kvalita hromaděné energie vědomí. Například, od «zabíjené» stravy dostáváme samé hrubé energie, od vegetariánské — jemné.

(Podotýkám, že vědomí může také degradovat v kvantitativním znaku, to znamená, zmenšovat se. K tomu dochází nejintenzivněji při vleklých stavech ukřivdění, strachu, pocitování utlačování někým, «bezvýhodnosti» a tomu podobných «žalostných», «zakřiknutých» emočních stavech).

... A tak právě tu nejlepší část každého z nás (jako vědomí), která se vytváří při tom, když prožíváme nejjemnější něžnou lásku a podobné stavy, zejména sexuálně zabarvenou něžnost, — právě to Bůh «schovává» před námi samotnými v «pokladničkách» Kundalíní: abychom to nezničili, nerozházeli naprázdno.

Ale máme možnost — až ve svém rozvoji dorosteme k tomu, abychom na to získali právo, znovu se sjednotit dživou s vlastní Kundalíní, poté co ji «odkomprimujeme». To se nazývá «zvednutím Kundalíní».

Taková práce s Kundalíní se provádí na několik etap.

Na začátku musí být celá «pokladnička» přiblížena a připojena k tělu, konkrétně — k čakře múladháře. Přičemž to nelze udělat samostatně: dělá to vtělený nebo nevtělený duchovní Mistr, ovládající tyto techniky. A úkolem adepta je jenom vytvořit pro to podmínky.

Poté on, vleže na zádech, s otevřenýma očima, ve světlé části dne, pokud možno ráno, — zavádí ruku rozvinutého vědomí skrz svoji múladháru do rezervoáru Kundalíní a tam ji «probouzí». Tato činnost způsobí, že dojde k «odkomprimování» Kundalíní: tj., projeví se nesouměřitelné zvětšení jejího objemu, připomínající «vzkypění» šampaňského z nechlazené láhve. A její proud nejemnějšího bílého *Světla* zamíří skrz meridiány těla, které musí být dlouho předtím připraveny technikami rádžajógy.

Samotným praktikujícím řízené provádění Kundalíní skrz různé struktury těla — umožňuje provést jeho radikální uzdravující přeměnu.

Kundalíní, která prošla naskrz tělem a vylila se z čakry sahasráry, se shromažďuje za hlavou ležícího těla. To je také významný okamžik: umožňuje praktikujícímu vejít do jejího zformovaného «oblaku» a učit se být tím živým Átmickým Světlem.

Taková práce trvá několik dní: dokud se zásoba Kundalíní nevyčerpá.

Ale ona se nadále bude znovu shromažďovat — při meditačním kontaktu s Božskými Učiteli, představujícími Stvořitele, a také při něžném a láskyplném kontaktu jednoho s druhým — mezi členy duchovní skupiny nebo komunity.

A zvláště výborné je, zvětšovat zásobu Kundalíní a pracovat s ní, — právě na takových *místech síly*, jako je tohle!

... Opakuji, že se práce na «odkomprimování» Kundalíní provádí kvůli tomu, abychom, až se obohatíme tou, ať už to zní jakkoliv paradoxně, vlastní silou, — zamířili ještě úspěšněji k dalšímu poznávání Univerza, Splynutí se Stvořitelem a sloužení Mu.

Nu a ti, kteří ještě Kundalíní nemají nashromážděnu, — ti už teď také vědí, jak v sobě pěstovat tento Božský Potenciál.

Mnoho zdaru vám všem!